

ჩა შელეტი წნტიოქელი

ქრობისათჳს ღა შისხმისა ყრმათამსა*

ითარცა მოვიდა და მოინია დღესას-
წაული იგი ბალარჯობისაჲ, რომ-
ელსა ჰყოფდეს ჰურიანი იგი მსგავ-
სად მამათა მათთა, დაჯდა შესუ
კიცუსა ზედა და შევიდა **სერუსალემდ**. **და** თუ
სასწაულთა მათ გამო ვერ იცნეს იგი, მდაბ-
ლად მისულითა ღათუ იცნან იგი?

შაშინ უფრომსლა აღივსნეს შურითა; რო-
მელთაჲ ჯერ-და წეს-იყო ყრმებსა მას თანა ჳმ-
ობაჲ და წინა მიგებებად, იგინი ყრმებსა მასცა აღ-
უმებდეს. **წითარ** იხილეს კრებაჲ იგი ერისაჲ მის,
რამეთუ ჳმითა კურთხევისაჲთა აღასრულებდეს
წინანარმეტყუელებასა მას **ხაქარიასსა**, მოვ-
იდეს შესუსა და რქუეს: «შეჰრისხენ ყრმათა
მაგათ, რაჲთა არა ეგრე ჳმობდენ». **ქქუა** მათ
შესუ: «დაღათუ ეგენი დადუმნენ, რომელთაგან
წინანარმეტყუელებაჲ აღესრულების, ქვანი ესე
ღაღადებდენ მაგათ წილ» (ლუკ. 19, 40).

ჴოლო არა ეგების უტყუთა ჳმობაჲ და პირ-
მეტყუელთა უმანკოთა დადუმებაჲ. **აკუეთუ**
ჳმობდენ ყრმანი ეგე თქუენნი, აღ-ვიდრემე-
ასრულებენ წინანარმეტყუელებასა. **და** ერიცა
იგი, რომელ მოკრებულ იყო, აკურთხევდეს, და
წარმართნი რტოებითა მით დანაკის კუდისაჲთა
წინა მიეგებვოდეს შჳსნელსა მას სოფლისასა.

ჴოლო **აფალმან** ვითარცა იხილა **სერუსა-
ლემი**, მწუხარე იყო დღესა მას სიხარულისა თვ-
სისასა, ტიროდა მას ზედა და თქუა: «ნეტარმცა
იყო შენ ზედა, **სერუსალემ**, გამო-თუმცა-ცხ-
ადებულ იყო შენდა ჟამი ესე ჳსნისაჲ!» ხოლო
მღდელთა მათ რაჲთამცა რწმენა საქმეთაჲ მათ,
რომელი ეხილვა თუალითა მათითა, გულის-
წყრომაჲ გულის-წყრომასა დაურთეს და აყენ-
ებდეს წინანარმეტყუელებასა მას, რომელი
ჩჩვლთა მიერ აღესრულებოდა და ეშინოდა
მძღავრ დადუმებად ყრმებისა მის, ნუჟუჟე
ქვაჲ დაჰკრიბოს ერმან მან. შოვიდეს შესუსა
და ჰრქუეს: «არა გესმისა, რასა-ესე იტყუიან
შენთვის?» ჰრქუა მათ შესუ: «მესმის მე, რასა
უნესოსა იტყუიან, რამეთუ დაადუმებთ მაგათ;
ნუჟუჟე უცხოღ ანუ **ქქედ** უცხოჲსად იტყუიანა

და არა იმრთად და ქედ იმრთისად? უკუეთუ
ქქედ იმრთისად სახელ-მდებენ, თქუენ რაჲსა
განრისხნებით ანუ მათ რად დაადუმებთ?»

წწ რაჲსა-მე დაადუმებენ ყრმებსა მას, რამე-
თუ აჰა ეგერა რომელი **სოლომონის** ზედა იყო
შესხმაჲ, რაჟამს-იგი დაჯდებოდა მეფედ **სერუ-
სალემს** ზედა, რომელსა არცა ბრმასა თუალნი
აეხილნეს და არცა მკელობელნი ევლინნეს და
ეგრვით ოხრიდა ქუეყანაჲ ღაღადებითა მით
და ქებითა. **ჴოლო წმან**, **ქომელმან** ეგოდენნი
სასწაულნი და საკუირველებანი ქმნა, ვითარ-
მე იკადრეთ თქუმად, ვითარმედ: დაადუმეთ
ერი ეგე მცირედისა მაგისთვის ქებისა? ამის
დღისათჳს მიეცა ქებაჲ ეგე მაგათ და ჳმობაჲ,
რომელი თქუენცა აღმოგიკითხავს თქუმული
წავითისი, ვითარმედ: «პირითა ყრმათა ჩჩვლთა
მწოგართაჲთა დაემტკიცოს ქებაჲ» (ფს. 8, 2).

ჴოლო დასამტკიცებელად საქმეთა მათ
ბრძანა **აფალმან** შეძრვაჲ ქუეყანისაჲ, და
იგინი არცალა შეძრვისა მისთვის ქუეყანისა
დაემორჩილნეს **აფალსა**. შაშინ მოვიდა ჳმაჲ
ზეციით და თქუა: «გადიდე და მერმე უმეტვს
გადიდო» (ინ. 12, 28). **და** ღათუ ძალი ჳმისაჲ მის
ვერ გულისჳმა-ყვეს **ჰურიათა** მათ, ხოლო ჳმაჲ
იგი ესმა, რამეთუ იტყოდესცა რომელნიმე: «ქუ-
ხილი იყოო; და ზოგნი იტყოდეს: ანგელოზი ეტ-
ყოდაო» (ინ. 12, 29); და არცა ჳმისა მისთვის შეირცხ-
უნეს და არცა სასწაულთა მათგან და არცა
ძლიერებათა მისათჳს, რომელთაჲ კიცუსა მას
ზედა ჯდომისათჳს ხოლო ჯერ-იყო წინა მიეგ-
ებებად და სიხარული.

ჴოლო ჩუენ, საყუარელნო, განვაგდოთ ეგ-
ვევითარი უგუზურებაჲ ურწმუნოებისაჲ და წა-
დიერებით აღვიმსოთ და ყრმათა თანა აღ-
ვილოთ მცენარეთა რტოჲ და სიხარულით
აღვიპყრნეთ ჳელნი ჩუენნი და გულითა წმიდითა
შებმა-უყოთ საღმრთოსა გალობასა, ერთობით
ყოველნი მივეგებვოდით და ვადიდებდეთ სარწ-
მუნოებით **აფალსა** იმერთსა ჩუენსა შამით და
სულით **წმიდითურთ**, აწ და მარადის, უკუნიითი
უკუნისამდე. **წმენ**.

* სინური მრავალთავი 864 წლისა, რედ. აკ. შანიძე, თბ., 1959. გვ. 149-150.